MIGRATIA DE MUNCA IN ISRAEL

Victoria PERCIUN
Republica Moldova, Chişinău
Universitatea de Stat din Moldova
Facultatea Ştiinţe Politice şi Administrative
Catedra Ştiinţe Politice şi Administrative
Doctorand

Politica de integrare si de imigrare a statului Israel este determinata de mai multi factori. Unul din factori este ideologia statului sau efosul national care si defineste Israelul ca stat atit evreiesc (fondat pe principii particulare) cit si democratic (fondat pe principii universale). Al doilea factor este faptul ca Israelul este o tara sub asediu inconjurat de statele arabe care sunt predispuse sa atace. Al treilea factor, Israelul este o societate imigranta si consista din mai multe culturi diferite. Exista grupe de evrei ce au venit din diferite tari de origine si populatia minoritara a variatelor religii si grupa de muncitori straini. Ideologia statului determina statutul fiecarei din aceste grupe.

Deoarece statul Israel este o societate imigranta prin virtute devine stat al tuturor evreilor. Prin Declaratia de la Balfour din 1917 se promitea ca aici va fi "pamintul casa" al tuturor evreilor adica pe aria ce era mandatata de Marea Britanie ce apoi va fi numita Palestina. Este si logic deoarece aceasta suprafata de pamint pe care este situat Israelul astazi trebuie perceputa casa istorica a evreilor. Prin intoarcerea acasa evreii realizeaza dreptul lor natural si acest drept de migrare in Israel se numeste Aliya (Urcare). Acest termen denota valoarea sacra a faptului ca locuind in Israel evreii sunt capabili sa atinga idealul fiind pe deplin Evrei.

Reiesind din Declaratia de Independenta a statului Israelul acest pamint este o entitate "Evreiasca si democratica" si astfel este deschis doar pentru imigrarea evreilor.

In 1948-1953 primii cinci ani de la stabilirea statului au fost promulgate doua legi referitoare la drepturile de rezidenta si de cetatenie. Acestea sunt: Dreptul de reintoarcere si Dreptul de Cetatenie. Scopul lor a fost de a defini cetatenia si de a garanta drepturile rezidentilor noului stat. Desi aceste legi nu au avut un statut legal special ele au servit baza statutara pentru deciziile judiciare. Doar in anii ’90 au fost facuti pasi in directia stabilirii unei Constitutii scrise si a dreptului constitutional referitor la drepturile Israeltenilor care au fost legiferate doar in 1992. Legea de Reintoarcere men-

tiona ca "fiecare evreu are dreptul de a imigra in Israel" acest drept oferea cetatenia automat la fiecare evreu[72]. Acest drept a fost conferit mai apoi tuturor cetatenilor evrei care erau in viata, sau trecuti in nefiinta si care au imigrat in Israel sau nu au reusit[73].

Legea in cauza nu era aplicata persoaneleor care aveau un trecut criminal sau erau considerati periculosi pentru securitatea publica. In cazul cind un evreu se casatoreste cu un cetatean strain (neevreu) acesta din urma nu primeste automat cetatenia ci doar dupa ce face un demers la Ministerul de Interne.

Legea de cetatenie (1952) aceasta specifica eligibilitatea pentru cetatenia Israelului. In ea se stipuleaza ca cetatenia Israelului este obtinuta prin puterea legii de reintoarcere sau prin rezidentii ce se afla de la inceputul stabilirii statului, sau prin nastere[74]. Unele cazuri fac exceptii si atunci Ministrul de Interne are dreptul sa intervina. Aceasta lege recunoaste sanctitatea vietii si a libertatii.

Legea pentru Securitatea Sociala si Asigurarea Nationala de Sanatate (1994) ea stipuleaza ca fiecare cetatean (exceptie fac muncitorii straini sau vizitatorii) au dreptul la asigurare nationala pentru serviciile de sanatate)[75].

Legea despre Educatia Libera Obligatorie (1949). De la inceputul formarii statului scolile erau directionate de partide sau de organizatii comunitare iar plata era destul de mare si multi dintre rezidenti nu aveau posibilitate sa invete[76]. Legea in cauza stipuleaza libera educatie de la virsta de 5 ani pina la clasa a 10 (1968) indiferent de sex, culoare, religie, nationalitate sau statut. Nu este doar un drept dar o obligatie. Parintii care nu permit copiilor sa faca studii sunt chemati in fata instantei[77].

Legea despre Educarea Statala (1953) presupune ca scolile de diferite interese au fost combinate intr-un sistem centralizat de educare statala. Exista scoli unde limba de predare este Ebraica si cele unde se invata in limba Araba[78].

Israelul este o societate ce consista din imigranti evrei, minoritate indigena, populatia predominant araba si muncitori straini.

Evreii imigranti alcatuiesc grupul cel mai mare care au imigrat din toa-

---

[72] *Offir Pines, Codul Israelului, No.51, 1950, p.159*
[73] *Yehudi. The development of the law of citizenship and the recent Russian immigration. Afikim, 103/104, 1994, pp.22-25*
[74] *Offir Pines, Codul Israelului, No.95, 1952, p.146*
[75] *Offir Pines, Codul Israelului, No.1391, 1992, p.90*
[76] *Tibawi J. Arab education in Mandatory Palestine: A study of three decades of British administration. London, Luzak, 1956, p.56*
[77] *Offir Pines, Codul Israelului, No.26, 1949, p.287*
[78] *Offir Pines, Codul Israelului, No.131, 1953, p.137*

ta lumea si in special si refugiatii. Din 1948 pina la sfarşitul anului 1997 numarul total al imigrantilor a fost de 2,656,605 de persoane in afara de populatia evreiasca care alcatuia 4.6 milioane din totalul populatiei de 5.75 milioane[79]. Nu exista limite in ceea ce priveste imigrantii evrei care sunt de toate virstele, si diferiti in capacitatile lor de munca. Ei fac parte din afilieri diferite si culturi variate. In statisticile oficiale ei sunt clasificati ca cei de origine european-americana si cei de origine Asiatico-Africana. Cei din prima categorie vin din tarile Americii Latine si de Nord si Europa de Est si Vest, tari predominant modernizate, si cei ce alcatuiesc cea de a doua grupa vin din tarile Asiei Mijlocii si de Est si Africii de Nord si mai tirziu au imigrat din Etiopia.

Intervalul (anii)	***Originea***	***Numarul***
1948-1951	Europa deEest si Asia	687.627
1952-1960	Africa de Nord	297.138
1961-1964	Africa de Nord	228.783
1965-1971	Europa de Vest	199.035
1972-1979	URSS si Etiopia	267.580
1980-1989	URSS si Etiopia	153.833
1990-1997	URSS si Etiopia	756.602

Principiile universale ale democratiei garanteaza tuturor egalitate in drepturi si principiile particulare ale statului evreu garanteaza prezervarea statului.

Muncitorii straini sunt un grup temporar de muncitori care au aparut in Israel in numar larg in anii 1990. Ei vin din tarile Europei de Est, Africa si Asia (China, Thailanda, Filipine). Motivele aparitiei acestui grup de muncitori sunt de doua tipuri tactice si strategice. Muncitorii straini au inlocuit muncitorii Palestinieni carora le-a fost interzisa intrarea din cauza atacurilor teroriste si ca urmare a Intifadei (1987-1994).

In acelasi timp era nevoie de munca la constructii din cauza imigrarii in masa din ex-URSSR. Si guvernul Israeltean era de parerea ca neamestecul in economia Palestinei si Israelului va ajuta la incheierea acordului de pace[80].

La inceput muncitorii straini erau invitati pentru munci necalificate dar mai apoi ei au fost antrenati si in ocupatii semicalificate indeplinind muncile care nu erau pe placul Israeltenilor. Filipinezii sunt implicati in muncile de menaj (curatenii), muncitorii din Tailanda sunt antrenati in muncile din

---

[79] *Biroul Central de editare a cartii anuale de Statistica, Tel-Aviv, 1998, p.49.*

[80] *Bartram D.V. Foreign Workers in Israel: History and Theory. // International Migration Review, 32(2), 1998, pp.303-325*

agricultura, cei veniti din Romania si cei din Republica Moldova in constructii si deasemenea in muncile de menaj, iar muncitorii din China - in fabricile mari. Nu exista date concrete statistice despre numarul muncitorilor, official ei fiind estimati la 250,000. Cel putin jumatate din ei au intrat ilegal in tara si numarul lor este mereu in crestere. Deoarece ei nu sunt evrei, muncitorii straini nu por obitne statut de cetatean sau de resident. Politica referitoare la muncitorii straini este foarte contradictorie. Pe de o parte Ministerul de Interne ii declara pe cei ilegali muncitori si pronunta expulzarea lor din tara si multi dintre ei sunt detinuti in campusuri ce se aseamana mai degraba cu inchisori pina a fi expulzati. Pe de alta parte Israelul ofera vize si permite intrarea in tara a muncitorilor straini fiind pe deplin constienti ca multi dintre ei vor ramine in tara chiar daca rezidenta lor nu este oficiala[81].

Ministerul de Interne elibereaza permise de munca pentru muncitorii straini care au intrat legal in tara. Nu le este permis muncitorilor sa aduca cu ei si familiile lor. Exista multi muncitori starini care stau fara permis de munca legal avind doar viza de turisti. Deoarece ei sunt considerati ca straini, muncitorii nu sunt favorizati de nici una din serviciile sociale. Muncitorii straini nu se bucura de prevederile legii despre educatie. Dar totusi ei dispun de serviciile de baza. ce li se garanteaza prin Legea Educatiei Libere si Obligatorie din 1949. In orasul Tel Aviv unde se afla cea mai mare parte din muncitorii straini copiii lor pot frecventa scoala primara. Exista doar citeve organizatii voluntare care ii ajuta pe muncitorii straini, cum ar fi: “Medici fara hotare”, “Ajutor pentru Muncitor”, “Cav la Oved”.

Numarul copiilor muncitorilor straini este mic dar in crestere continuu. Cei mai multi dintre ei locuiesc in Tel Aviv. In 1998 numarul copiilor de virsta 0-5 era 1056 si a celor ce erau integrati in sistemul public scolar 452, cu 11.6% mai mult decit anul 1997. Exista copii ai muncitorilor straini si in alte parti ale statului dar ei nu sunt inregistrati. Legea Securitatii Sociale si a Sanatatii Nationale nu li se aplica acestor copii. Ei nu au statut legal si nici parintii lor nu dispun de acesta.

Motivul principal din care cauza a aparut imigrarea muncitorilor straini pe piata muncii din Israel a fost inrautatirea securitatii tarii in 1993 dupa valul de atacuri teroriste infaptuite de Palestinieni care se opuneau eforturilor de pace din Oslo. Israel a raspuns la aceste atacuri prin inchiderea frontierei si reducerea numarului muncitorilor Palestinieni. Pentru inceput aceste permise de munca erau acordate de Ministerul de Interne antreprenorilor din constructii si agricultura mai apoi si pentru ingrijirea de persoane in virsta si servicii de menaj. In 2002 numarul permiselor acordate a crescut cu 46%. Numarul muncitorilor straini a crescut din anii 1990 si a atins peakul mai

[81] *Offir Pines,Codul Israelului 445, 1998, p.18*

mult de 300,000 in 2000. Din cauza Intifadei care a dus la scaderea drastica a numarului muncitorilor Palestinieni numarul muncitorilor straini a atins de la 26% in 1993, la 95% in 2001. Cei mai multi sunt antrenati in constructii, iar in agricultura sunt angajati mai mult de 80% din totalul muncitorilor straini. Numarul muncitorilor ce se afla in sfera serviciilor si turismului a inceput sa creasca dupa 1997. Faptul ca muncitorii straini sunt platiti sub cota minima de salariere duce la aceea ca multi patroni ca sa prospere si sa obtina venituri ii primesc la munca.

Numarul muncitorilor straini ilegali a crescut rapid si daca in 1995 ei constituiau doar 25% , atunci in anii 1998 si 2000 erau de doua ori mai multi decit cei care se aflau legal in tara, insa dupa 2003 acest numar scade simtitor faptul datorindu-se politicii migrationale de deportare a celor ilegali.

Nu mult timp dupa proclamarea statalitatii statului Israel in 1948 a aparut problema insuficientei muncitorilor. In primii ani cetatenii evrei, atit din kibbutzuri cit si din moshavim (forme de cooperative) si din orase incercau sa se adapteze si sa se indeletniceasca cu orice fel de lucru. Insa dupa 1960 ei au inceput sa-I angajeze in industrie si agricultura pe Palestinieni care alcatuiau 3/4 din million.Dupa 1967 cind Fisia Gaza si Tarmul de Vest au fost ocupate cu o populatie de aproape 2 milioane o mare parte din muncitorii Palestinieni au devenit disponibili din cauza neangajarii lor si veneau in fiecare zi la munca in Israel. Salariile pentru acesti muncitori erau mai mici decit pentru cetatenii Israelteni dar mai mari decit in tara lor si deaceea ei considerau aceasta o optiune rezonabila.

Odata cu prima Intifada care a durat din 1987-1993 si s-a incheiat cu semnarea tratatului de la Oslo au fost facuti pasi pentru stabilirea statului Palestina. In aceasta perioada putini dintre muncitorii Palestinieni au fost nevoiti sa inceteze munca din cauza verificarilor aspre de la punctele de control si aceasta a dus la supararea patronilor. In perioada anilor 1980 in Israel erau in numar mic muncitorii straini si acei din Filipine care erau antrenati mai multi in lucrul casnic (menajul). Dar din cauza Intifadei si a problemelor care apareau la punctele de control patronii Israelteni au inceput sa caute muncitori care nu ar fi atit de restrinsi de conditii precum cei Palestinieni. Perioada de imigrare in masa a evreilor rusi 1990 au deschis noi posibilitati pentru patroni si a marit considerabil numarul de Palestinieni neangajati.

Totusi patronii au devenit mai mult interesati in forta de munca a non evreilor si anume a muncitorilor din Tailanda, America Latina si Europa de Est. Intre timp multi cetateni din Africa au descoperit aici posibilitatea de a munci si a ramine illegal. Intre 1994 si 2000 dupa ce a fost incheiat procesul de Pace de la Oslo si luind in considerare toate prevederile lui au existat perioade relativ calme in tara. Persista necesitatea fortei de munca si deaceea

patronii au inceput sa angajeze muncitori straini evitindu-I pe cei din Palestina.

Totusi din septembrie 2000 situatia s-a agravat si mai tare din cauza atacurilor teroriste si a suspiciunilor populatiei Israeltene fata de Palestinieni ceea ce a dus la neangajarea celor din urma in cimpul muncii. In Nazareth aproape 10.000 de palestinieni au fost concediati si inlocuiti cu muncitorii straini. Palestinienii au ramas fara locuri de munca si la constructii, agricultura si menaj au fost angajati muncitorii straini din motive de securitate si din cauze financiare. Ca exemplu, munca unui muncitor chinez este evaluata la 10$ pe zi in timp ce munca unui muncitor palestinian cu 30$ se apreciaza.

Daca in anul 1990 numarul permiselor oferite muncitorilor Plaestinieni erau de 115.000 atunci in 1992 numarul constituia doar 65.000. Aceasta ne dovedeste inca o data ca muncitorii Palestinieni incetul cu incetul au fost inlocuiti de muncitorii straini, in 1993 Israel a emis 5.000 de permise de munca, iar in 1994 – 15.000.

Israelul a devenit o tara a muncitorilor straini, daca in 1990 cei ilegal sositi in tara constituiau 147.000 atunci in 2001 numarul lor a atins peste 200.000. Incepind cu 2001 numarul somerilor din Israel alcatuia 250.000 din cauza situatiei social-economice. Nici unul dintre someri nu doresc sa se angajeze la muncile indeplinite de muncitorii straini.

Multi dintre muncitori ajunsi in Israel constientizeaza cu stupoare ca ceea ce era mentionat in contractul de munca pe care ei l-au semnat in tara bastina nu corespunde cu realitatea dificila. Astfel se ciocnesc cu mult prea multe probleme si complicatii si in ados la toate si problema datoriilor enorme pe care ei le au la bastina. Agentiile de angajare si patronii continua sa recruteze muncitori straini si sa emita permise de munca iar guvernul Israelului sa ofere vize de munca. In ultimii ani numarul permiselor emise si a vizelor oferite a ramas stabil.

Cu toate ca rata somajului in Israel este in crestere numarul muncitorilor straini nu se schimba. Patronii continua sa-I angajeze pe muncitorii straini cauza fiind salariile mici si locuri de munca necalificate care sunt refuzate de a fi indeplinite de cetatenii Israelteni. Ei sunt invinuiti de rata inalta a somajului care a atins cota de aproape 11%. Cu toate ca au fost facute propuneri de a imbunatati conditiile de munca in constructii si agricultura pentru a fi mai atractiv pentru cetatenii Israelului acestia nu accepta astfel de munci si patronii sunt nevoiti sa-i angajeze pe muncitorii straini.

Migratia clandestina este o problema majora pentru autoritatile din Israel deoarece creaza probleme sociale, legale si politice si mai ales aceasta ii preocupa pe reprezentantii ONG-urilor si asociatiilor care se ocupa nemijlocit de situatia muncitorilor straini. Astfel in Tel Aviv au fost numarati

3.500 de copii a muncitorilor straini care se aflau illegal in tara. Mai mult ca atit, aceasta problema este mai acuta si din cauza nerespectarii drepturilor muncitorilor straini prevazute de dreptul internationall.

Israelul a ratificat conventia internationala a Organizatiei Internationale a Muncii No.97 din 1949 care contine o serie de prevederi desemnate ajutorului migrantilor in ceea ce priveste angajarea lor in cimpul muncii.

Israelul n-a ratificat insa conventia No.143 care prevede ca Statele trebuie sa respecte drepturile de baza a muncitorilor migranti. Trebuie sa previna migratia clandestina si sa asigure o atitudine si un tratament egal in angajare si ocupatie, securitate sociala si drepturile uniunii de munca[82]. Conform legii din Israel muncitorul strain are urmatoarele drepturi:

Concediu annual de 12 zile platit pentru primii patru ani si 14 zile pentru mai mult de patru ani;

Plata pentru zile de sarbatoare - 9 zile pe an in dependenta de religie;

Salariul trebuie sa fie platit nu mai tirziu de ziua a 10 a fiecarei luni;

Ziua de odihna este de cel putin 36 ore neintrerupte, iar cel care lucreaza in aceasta zi are dreptul la supliment de 50% plus o zi de vacanta;

Concediu de boala se plateste pentru ziua a doua si a treia cu 37.5% din salariu si din ziua a patra cu 75% din salariu. Muncitorul are dreptul la plata pentru 18 zile de concediu de boala. In cazul in care muncitorul a fost accidentat la locul de munca are dreptul la plata pentru zilele in care nu s-a prezentat la munca.

Exista deasemenea si legi specifice cum ar fi:

Orele de munca si de odihna care sunt prevezute prin legea din 1951,

Protectia salariului stipulata in legea din 1987,

Plata asigurarii medicale - legea 1963,

Minimum de salariu legea - 1987 (care prevede deasemenea si plata pentru orele aditionale).

Conform unui studiu efectuat de Daniel Gotlieb[83] in anul 2000 aproape 80.2% din muncitoarii straini au fost remunerati sub minimul de salariere. Iar in 1999 cota aceasta atingea - 45.6%, deci subsalarierea este larg raspindita pentru muncitorii straini.

Mai mult ca atit conform Legii 5751-1991 muncitorii straini trebuie sa se bucure de:

Disponibilitatea asigurarii medicale (muncitorul trebuie sa dispuna de

---

[82] *Fact Sheet No.24, Drepturile migarntilor de munca oficul Comisarului Inalt pentru Drepturile Omului.*

[83] *Gotlieb D. The Effect of Migrant Workers on Employment, Real Wages and Inequality: The Case of Israel 1995-2000. Iulie 2002*

certificatul de sanatate inainte de a parasi tara bastina)

Contractul de munca care prevede salariul, obligatiile conditiile s.a.

Conditiile de trai:

Protectia oricarui migrant care are obiectii fata de patron

Legea deasemenea prevede ca patronul trebuie sa faca cunoscut muncitorului strain cu obligatiile acestuia si sa garanteze conditii de munca normale si salariu achitat la timp. Deasemenea tot el, patronul, trebuie sa achite taxa pentru viza muncitorului angajat.

Tabelul in cauza compara drepturile muncitorilor straini conform dreptului international si a legilor din Israel.

Muncitorii straini dispun de:	***Se implimenteaza aceasta?***
Salarii minime	In multe cazuri, nu
Timp auxiliar	In multe cazuri, nu
Servicii sociale (concediu anual, subsidii de recuperare, etc.)	In multe cazuri, nu
Raportul cu privire la salariul muncitorului facut de agentia de angajare	Ministerul Muncii nu cere si nici nu primeste astfel de raporturi
Fondul de pensiune, condus de departamentul de Trezorerie	Acest fond nu exista
Accidente de munca si beneficiile in caz de nastere a copiilor	Institutul National de Asigurare recent a decis interzicerea acestor beneficii pentru muncitorii straini ce se afla ilegal.
Articolele de informare si serviciile de ombudism prezentate in limbile muncitorilor straini	Aceastea nu sunt disponibile pentru muncitori in limbile lor materne.

In cazul muncitorului strain toate aceste reguli sunt ignorate si deoarece muncitorul se afla in legatura strinsa cu patronul acesta din urma nici nu-si da straduinta sa respecte drepturile lui iar in cazul celor care ingrijesc de batrini sau de copii aceste reguli practic sunt uitate si patronul se comporta dupa placul sau.Chiar am putea sa spunem ca relatiile devin aspre si se aseamana mai ales cu cele de sclavie (robie).

Paradoxal dar aceste relatii se schimba doar in cazul in care muncitorul se afla ilegal si robia dispare. Multi muncitori dupa ce expira termenul contractului nu se intorc in tara dar ramin in ilegalitate. Multe cazuri cind muncitorii nu rezista conditiilor de munca in cazul contractelor si a atitudinii de exploatare din partea patronului si fug de la acesta. Astfel ca fugind in ilegalita-

te muncitorul nu este dependent de patron si poate sa gaseasca mai multe locuri de munca si sa organizeze dupa placul sau programul de munca.

Ca concluzie putem sa mentionam cele doua legi care au si determinat activitatea muncitorului strain pe piata muncii din Israel si anume legea din 1952 care continea prevederi referitoare la emiterea permisului de munca si legea din 1991 care avea ca baza respectarea contractului de munca ce trebuie sa fie inchieat intre muncitor si patron.

Daca pina in anul 2000 problemele ce tineau de muncitorii straini earau in mod special rezolvate de Ministerul Muncii si Politie atunci din luna Ianuarie 2000 Ministerul de Securitate se ocupa de activitatea muncitorilor straini. Din luna august 2000 guvernul a ajuns la concluzia ca trebuie sa fie deportati muncitorii straini ce se afla ilegal in tara si cota aceasta trebuie sa atinga in fiecare luna 400-500, iar pentru ca aceasta sa fie indeplinit a fost marit personalul Politiei. Muncitorii care au fost deportati sunt cetateni ai 67 de tari si in special al Ucrainei, Moldovei, Romaniei, Rusiei. Pentru a imbunatati situatia si a mari eficienta de deportare a celor ce se afla illegal in tara au fost inasprite legile ce prevad amende pentru companii si acei patroni care angajeaza muncitori straini ilegali si marite taxele de angajare.

Doar crizele economice din anul 2002 care aveau ca slogan "Razboi Muncii straine" a avut ca urmare initiarea de catre guvern a politiei migrationale si anume: "Departamentul de Administrare a Politiei de Imigrare" si sa puna sfirsit la politica de "Hotare deschise" astfel reducind cota permiselor de munca. Politica ce a fost initiata de Ministerul de Interne era "Israeltenii primii".

Astfel fortele politiei migrationale s-au ciocnit cu problemele care sunt aparente in multe tar ice au muncitori straini si anume cu cea a trecerii in ilegalitate a muncitorilor in urma conflictelor lor cu patronii. Wagner raporteaza ca rezultatul conditiilor de munca si trai nefavorabile si atitudinii inhumane fata de muncitorii straini aproape 50% din cei care au intrat illegal in tara evadeaza si devin ilegali. Programul de reducere a fortelor de munca straina a avut success si anume 25.000 din cei care au fost o data legali au fost deportati din tara si 60,000 muncitori straini au parasit tara fara a fi fortati in perioada anului 2003, aceasta s-a intimplat timp de un de la initierea de "Hotare deschise". Pentru anul 2005 comisia migratiei de munca a recomandat deportarea a inca 100.000 muncitori straini.

Aditional la aceasta deportare fortata a fost redusa quota emiterii permiselor de munca si a duratei de aflare in tara. A fost initiata si stabilita o conexiune si o retea directa pentru muncitori ca ei sa depuna plingeri si sa relateze cazuri de violare a drepturilor lor de munca. Deasemenea si in ceea ce priveste salarierea minimala si practica de neachitare a impozitelor de catre patroni. In asa fel 40% din firmele ce angajeaza muncitori straini si-au

pierdut licentele si au fost inchise.

Numarul inspectorilor care se ocupa nemijlocit de problema muncitorilor straini este redus ceea ce limiteaza posibilitatea de control. In present imbunatatirea conditiilor de munca pentru muncitorii straini nu este una din preocuparile politice primare a ministerelor. Politicienii actioneaza sub influenta unei presiuni imense de reducere a ratei de somaj in tara si in acelasi timp de atragere a muncii eftine. De fapt, guvernul nu a abandonat politica de emitere a permiselor de munca dar continua politica "revolving door policy": pe de o parte ii deporteaza pe muncitorii strain ice se afla illegal sip e de alta parte le permite intrarea in tara a celor legali. Conform datelor prezentate de Politia de Imigrare la data de 10 mai 2005 au fost deportati 136,690 de muncitori straini ilegali, au fost deschise 31.415 de dosare a muncitorilor straini ilegali si au fost inregistrati ca muncitori legali 129.939.

Concluzii

Imigrarea legala si ilegala: o necesitate economica si politica

Angajarea muncitorilor straini in Israel denota o politica clara si deschisa de substituire a muncitorilor Palestinieni cu forta de munca de peste hotare: Asia, Europa de Est si Africa. Iata citeva din evenimentele istorice din 1990 care au contribuit la aceasta politica a fortelor de munca:

1. Prima *Intifada,*
2. Nerespectarea Acordurilor de la Oslo,
3. Sosirea unui numar substantial de imigranti evrei din Rusia,
4. Criza economica in special in sectorul de constructii,
5. Cresterea numarului de imigranti ilegali in 1997, erau 186.000,
6. Numarul imigrantilor ilegali a ajuns la 250.000,
7. Inceputul celei de a doua *Intifada* in 2000.

Deteriorarea situatiei migrantilor de munca in Israel a fost cauzata de destabilizarea relatiilor Israelo-Palestiniene, nerespectarea Acordurilor de la Oslo si a teritoriilor ceea ce si a inrautatit situatia muncitorilor Palestinieni. Muncitorii Palestinieni nu mai erau angajati in cimpul muncii pe teritoriul Israelului. Frica si teama *vis-à-vis* de toti cetatenii Arabi au favorizata procesul de angajare a muncitorilor straini.

In esenta muncitorii straini temporari au devenit forta de munca permanenta pe teritoriul Israelului. Ei nu au dreptul sa intemeieze afaceri si nici nu au dreptul la re-uniunea familiilor lor. Copiii muncitorilor straini nascuti in Israel nu sunt recunoscuti de stat.

Conform Dlui Y.Peretz, membru al grupului de dreapta Shas si presedintele formal al Comisiei pentru Muncitorii Migranti, Guvernul Israelului pierde controlul asupra acestui sector si daca sfera agriculturii si menajului intr-o masura oarecare este sub evidenta atunci nu putem spune acelasi luc-

ru despre sectorul de constructii in care multi patroni si companii profita de pe seama muncitorilor straini.

Bibliografie

Bartram D.V. Foreign Workers in Israel: History and Theory. // International Migration Review, 32(2), 1998.

Biroul Central de editare a cartii anuale de Statistica. - Tel-Aviv, 1998.

Gotlieb D. The Effect of Migrant Workers on Employment, Real Wages and Inequality: The Case of Israel 1995-2000. Iulie 2002

Offir Pines, Codul Israelului, No.26, 1949.

Offir Pines, Codul Israelului, No.51, 1950.

Offir Pines, Codul Israelului, No.95, 1952.

Offir Pines, Codul Israelului, No.131, 1953.

Offir Pines, Codul Israelului, No.1391, 1992.

Offir Pines, Codul Israelului, No.1391, 1992.

Offir Pines, Codul Israelului No.445, 1998.

Tibawi J. Arab education in Mandatory Palestine: A study of three decades of British administration. - London, Luzak, 1956.

Yehudi. The development of the law of citizenship and the recent Russian immigration. Afikim, 103/104, 1994.